

Dossiernummer : DOS-2026-00848

Betreft : Gebruik van bewakingscamera's door burenen

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna "AVG";

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna "WOG";

Gelet op het reglement van interne orde van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals goedgekeurd door het Directiecomité op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna "de klager"; en

De verweerder: Y1 en Y2, hierna "de verweerdens".

I. Feiten en procedure

1. Op 16 februari 2026 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de GBA") tegen de verweerder.
2. Het voorwerp van de klacht betreft de plaatsing van een roterende bewakingscamera door de verweerdere die burenen zijn van de klager. Er wordt vermeld dat de camera niet alleen is gericht op de oprit van de verweerder, maar ook op de voortuin en de voordeur van de woning van de klager, alsook op het openbaar pad (adres). Hierdoor stelt de klager het voorwerp uit te maken van beeldopnames doordat de camera is gericht op haar eigendom, evenals op de openbare ruimte.
3. Op 26 februari 2026 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG en wordt de klager hiervan op de hoogte gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG.
4. Op 26 februari 2026 wordt de Geschillenkamer gevat op grond van artikel 92, 1° van de WOG.

II. Motivering

5. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, § 1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; *in casu* gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, § 1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.
6. Wanneer een klacht geseponerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:
  - een technische sepot uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
  - of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de GBA, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer².

---

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A, Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329, 2 september 2020, p.18.

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

7. In het geval op meer dan één grond wordt geseponereerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld³.
8. In het voorliggend dossier gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht, op grond van beleidsoverwegingen (B.5 en B.7 van het sepotbeleid van de Geschillenkamer⁴). Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en derhalve beslist niet over te gaan tot, *inter alia*, een behandeling ten gronde.
9. De Geschillenkamer wijst erop dat de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's de politiedienst aanduidt als de instantie die primair verantwoordelijk is voor het toezicht op de bepalingen van voormelde wet. Het is namelijk aan de lokale politie dat de beslissing om een bewakingscamera te installeren moet worden gemeld. De lokale politie is ook bevoegd om vaststellingen te doen in het kader van de strafbepalingen die de niet-naleving van deze wet sanctioneren. De lokale politie vormt dan ook het directe aanspreekpunt.
10. Volledigheidshalve wijst de Geschillenkamer nog op het volgende. Artikel 7 van de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's waarin de mogelijkheden worden afgebakend tot het plaatsen van bewakingscamera's in een niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats⁵, waaronder dus zoals in voorliggend geval het privéterrein van de verweerders, voorziet dat het opnemen van beelden uitsluitend is toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van overlast of van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, verstoorders van de openbare orde, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren. Indien deze beelden geen bijdrage kunnen leveren tot het bewijzen van een misdrijf, van schade of van overlast of tot het identificeren van een dader, een verstoorder

---

³ Cf. Titel 3 – *In welke gevallen zal mijn klacht waarschijnlijk worden geseponereerd door de Geschillenkamer?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁴ <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

B.5 *Uw klacht is niet voldoende gedetailleerd of wordt niet ondersteund door bewijs dat de Geschillenkamer in staat zou kunnen stellen te beslissen of er al dan niet sprake is van een inbreuk op de AVG EN uw klacht heeft geen grote maatschappelijke en/of persoonlijke impact.*

Zie ook de toelichting onder punt 6.2 *"Is het aannemelijk dat de Geschillenkamer mijn klacht over de verwerking van mijn persoonsgegevens door een bewakingscamera diepgaand zal onderzoeken?"*

B.7 *Een diepgaand onderzoek van uw klacht zou niet evenredig zijn, rekening houdend met bijvoorbeeld de middelen die nodig zijn om de klacht te onderzoeken, de kans van slagen van de klacht, of het aantal klachten dat over hetzelfde onderwerp wordt ontvangen*

⁵ Art. 2. Wet 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's:

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder :

[...]

^{3°} niet voor het publiek toegankelijke besloten plaats : elk gebouw of elke door een omsluiting afgebakende plaats, die uitsluitend bestemd is voor het gebruik door de gewoonlijke gebruikers;

van de openbare orde, een getuige of een slachtoffer, worden zij niet langer dan één maand bewaard (artikel 7, §3 van voormelde wet van 21 maart 2007).

11. Het feit dat de beelden desgevallend kunnen worden gebruikt voor de vaststelling van een misdrijf, schade of verstoring van de openbare orde betekent echter geenszins dat de bewakingscamera's geplaatst in een 'niet voor het publiek toegankelijke plaats' en dus enkel bestemd zijn om het privéterrein te bewaken, ook op zodanige wijze mogen worden gericht dat het bereik ervan daar buiten gaat en ook de 'niet-besloten plaatsen' viseert, of het privéterrein van de aanpalende terreinen. Een niet-besloten plaats is elke plaats die niet door een omsluiting is afgebakend en vrij toegankelijk is voor het publiek, waaronder de openbare wegen beheerd door de openbare overheden bevoegd voor het wegbeheer (artikel 2, 1° van dezelfde wet van 21 maart 2007). De bewakingscamera's die een niet-besloten plaats viseren, mogen daarenboven enkel worden geplaatst door een openbare overheid⁶, dus niet door een natuurlijke persoon. De vaststellingen omtrent het concrete bereik van de bewakingscamera's geplaatst door de verweerdere dienen te worden gedaan in het licht van de wet van 21 maart 2007 zoals hierboven omschreven.
12. Op basis van de informatie waarover zij momenteel beschikt en aldus bij gebrek aan concrete vaststellingen, acht de Geschillenkamer het niet opportuun om maatregelen te nemen. Het dossier bevat niet voldoende bewijsmateriaal om te concluderen dat er sprake is van een duidelijke inbreuk op de regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens. De klager geeft aan geen garantie te hebben dat het bereik van de bewakingscamera's van de verweerdere verder gaat dan louter het eigen terrein van de verweerdere. De klager stelt *mogelijk* gefilmd te worden op haar eigendom, hetwelk een grote impact heeft op haar gevoel van veiligheid en privacy. Daartegenover staat dat de verweerdere in onderling contact met de klager hebben verzekerd dat de voortuin van de klager niet binnen het bereik van de camera valt en dat er bovendien een 'privacy zone' werd aangebracht waardoor de voortuin van de klager niet zou worden geïsoleerd.
13. Er is aldus geen objectief vaststaand feit waaruit onmiskenbaar blijkt dat de bewakingscamera van de verweerdere beelden registreert van de klager wanneer deze zich bevindt op het eigen privéterrein of op de openbare weg. Bij gebrek aan stukken ter staving van een manifeste inbreuk op de AVG, in samenhang met de beperkte middelen dewelke de Gegevensbeschermingsautoriteit ter beschikking staan hetwelk het haar onmogelijk maakt om elke klacht te onderzoeken inzake camerabewaking waarin burenen betrokken zijn, meent de Geschillenkamer dat het op basis van de huidige elementen in het

---

⁶ Art. 5. §1. De beslissing tot het plaatsen van een of meer vaste bewakingscamera's in een niet-besloten plaats wordt genomen door de verwerkingsverantwoordelijke.

De verwerkingsverantwoordelijke bedoeld in het eerste lid kan alleen maar een openbare overheid zijn.

dossier niet passend is om handhavend op te treden met betrekking tot de voorliggende klacht.

III. Publicatie en mededeling van de beslissing

14. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de GBA. Het is daarentegen niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.
15. Overeenkomstig haar sepotbeleid, zal de Geschillenkamer de beslissing aan de verweerders overmaken⁷. De Geschillenkamer heeft immers besloten om haar sepotbeslissingen ambtshalve ter kennis te brengen van verweerders. De Geschillenkamer ziet echter af van een dergelijke kennisgeving wanneer de klager om anonimiteit heeft verzocht ten opzichte van de verweerders en de kennisgeving van de beslissing aan de verweerders, zelfs indien deze gepseudonimiseerd is, het niettemin mogelijk maakt om de klager te (her)identificeren⁸. Dit is niet het geval in de onderhavige zaak.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, na beraadslaging, om de voorliggende klacht te seponeren op grond van artikel **95, § 1, 3°** van de WOG.

Beroep kan worden ingesteld tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde vermeldingen dient te bevatten⁹.

⁷ Cf. Titel 5 – *Zal de sepot van mijn klacht worden gepubliceerd? Zal de tegenpartij hiervan op de hoogte worden gebracht?* van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.

⁸ *Ibidem*.

⁹ "Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;

3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;

4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;

5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

Het verzoekschrift op tegenspraak moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034^{quinquies} van het Ger.W.¹⁰, of via het e-Deposit informaticasysteem van Justitie (artikel 32ter van het Ger.W.).

Om de klager in staat te stellen andere mogelijke rechtsmiddelen te overwegen, verwijst de Geschillenkamer de klager naar de toelichting in haar sepotbeleid.¹¹

[Get]. Hielke HIJMANS

Directeur van de Geschillenkamer

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat."

¹⁰ "Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd."

¹¹ Cf. Titel 4 – Wat kan ik doen als mijn klacht wordt afgesloten? van het sepotbeleid van de Geschillenkamer.